

**Miljø- og
Fødevareministeriet**
Miljøstyrelsen

Virksomheder
Ref.
SUBJO/LOBMA/HASKR/ME
LSO
Den 13. august 2019

Erhvervsøkonomiske konsekvenser ved nye MKK for 14 stoffer

Ad pkt. 2

Efterlevelseskonsekvenser for virksomhederne

Oplysninger som virksomhederne skal levere:

I forbindelse med ansøgning om miljøgodkendelse, er der jf. bilag 3, pkt. 25 & 26 og bilag 4 pkt. 23 & 24, i godkendelsesbekendtgørelsen nr. 1317/2018 samt § 3 i bekendtgørelse om krav til udledning af visse forurenende stoffer nr. 1433/2017, kun hjemmel til at bede virksomheden oplyse om spildevandets indholdsstoffer, koncentrationer og mængder. Øvrige oplysninger, som fortyndingsberegninger og konkrete vurderinger i forhold til vandområdet, er der ikke umiddelbart klar hjemmel til at bede virksomheden give. Erfaringen viser, at større virksomheder ofte efter anmodning fra miljømyndigheden, foretager fortyndingsberegninger og vurdering af opfyldelse af miljøkvalitetskravene, som så lægges til grund for fastsættelse af vilkår i godkendelsesmyndighedens afgørelse om tilladelse.

Kun i de godkendelsessager, hvor der også skal laves miljøvurdering efter miljøvurderingsloven, er der umiddelbart hjemmel til at bede virksomheden fremsende oplysninger, som kan belyse de kumulative vurderinger, som er nødvendige for sagsbehandlingen.

I revurderingssituationen kan miljømyndigheden jf. § 42 i godkendelsesbekendtgørelsen kræve "nødvendige" oplysninger. Derudover er der miljøbeskyttelseslovens § 72, som ligeledes handler om en anmodning eller et påbud, hvor en virksomhed kan give anledning til forurening. Men kravene skal være proportionale, og der skal være rådighed, såfremt virksomheden rent fysisk skal ud og skaffe oplysningerne i vandområdet.

Betydning af sammenhængen mellem MKK for vand, biota og sediment

Hvis det antages, at databladet for det enkelte stof og vejledning til bekendtgørelse 1433/2017 om regulering af udledning af forurenende stoffer tydeligt for det enkelte stof angiver, at overholdelse af miljøkvalitetskravet for vand også sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau af biota og også sediment, dvs. samtidig sikrer overholdelse af miljøkvalitetskravet for sediment/biota, vil nye MKK for sediment og biota som udgangspunkt ikke medføre ændringer i forhold til den nuværende

sagsbehandling, hvor MKK alene er fastsat for vand. Fastsættelse af et nyt MKK for biota kan dog efter EU-guidelines (TG nr. 27) føre til en skærpelse af MKK for vand.

Foreligger der derimod ikke tydelig bekræftet sammenhæng mellem miljøkvalitetskravet for vand i forhold til biota og sediment for de enkelte stoffer, så skal der foretages en vurdering mhp. at sikre, at miljøkvalitetskrav for biota og sediment for disse stoffer kan overholdes.

Der findes vejledning for, hvordan en virksomheds bidrag kan beregnes for at sikre, at miljøkvalitetskrav for vandfasen kan opfyldes, men ikke tilsvarende forvaltningsmæssige værktøjer til at beregne krav til koncentrationer og mængder af forurenende stoffer fra virksomheder for at sikre opfyldelse af miljøkvalitetskrav for biota og sediment. Disse beregninger må desuden forventes at være fagligt vanskelige at udføre.

Betydningen af vandområdets tilstand for sagsbehandlingen

A. Hvis vandområdet er klassificeret som værende i god tilstand

Er vandområdet klassificeret som værende i god tilstand, skal myndigheden sikre, at udledningen ikke vil medføre en forringelse af tilstand i vandområdet jf. § 8 stk. 2 i bekendtgørelse 499/2019 om indsatsprogrammer for vandområdedistrikter. Nye forvaltningsmæssige værktøjer til at beregne krav til koncentrationer og mængder af forurenende stoffer fra virksomhederne (for at sikre opfyldelse af MKK for sediment og biota) må derfor, selv når der er god tilstand, forventes at føre til en udvidet og vanskeligere godkendelsesproces og revurdering af miljøgodkendelse. Det vil blive svært at finde tilstrækkelig dokumentation som grundlag for at kunne træffe afgørelse.

B. Hvis vandområdet er klassificeret som værende i ikke-god tilstand

Som følge af de kendte overskridelser i vandområdet for de enkelte stoffer, skal der foretages en konkret vurdering af den enkelte udlednings betydning for vandområdets tilstand for de stoffer, hvor der er overskridelser i sediment og/eller biota.

Vurderingen af hvorvidt virksomhedens udledning ikke vil være til hinder for opfyldelse af de fastlagte miljømål skal foretages jf. § 8 stk. 3 i bekendtgørelse 449/2019 om indsatsprogrammer for vandområdedistrikter.

Heraf følger bl.a. en sammenligning af udledningens størrelse i forhold til øvrige kilder til vandområdet. Der er usikkerhed forbundet med at foretage denne betydelighedsvurdering. Især kendskabet til øvrige kilder er vanskeligt at opgøre eller kan kun vurderes skønsmæssigt. Hertil kommer manglende kendskab til bidraget fra diffuse kilder.

C. Hvis vandområdet er klassificeret som værende i ukendt tilstand

Hvis vandområdet er i ukendt tilstand for miljøfarlige forurenende stoffer, søges tilstanden belyst ved inddragelse af øvrige oplysninger, jf. vejledning til indsatsprogrammer, eksempelvis nye overvågningsdata eller ved at tage udgangspunkt i sammenlignelige vandområder. Dvs. Miljøstyrelsen foretager en vurdering af, hvorvidt MKK kan forventes at være overskredet, og dermed om der i

givet fald vil være god eller ikke-god tilstand. Herefter er proceduren lig enten A eller B alt efter om vandområdet estimeres til at have god eller ikke-god tilstand for det enkelte stof. Vurderingen vil ud fra forsigtighedsprincippet føre til en konservativ vurdering af vandområdets tilstand.

D. Hvis vandområdet ikke er målsat

Ikke alle vandløb er målsat, men miljøkvalitetskravene gælder også for disse vandområder. Miljøstyrelsen er i dag myndighed for enkelte virksomheder, som udleder til et ikke målsat vandområde (Brdr. Christensen udleder til Svalebækken, som leder til det målsatte vandløb Suså, Rensanlæg Vest og Øst, der udleder henholdsvis til Svanebækmøllen og Rumdrup Å). Praksis har været at ekstrapolere overvågningsresultater fra andre vandområder eller tage udgangspunkt i et sammenligneligt vandområde. Dvs. myndigheden skal foretage en vurdering af, hvorvidt MKK kan forventes at være overskredet, og dermed om der er plads i vandområdet til udledningen eller ej. Vurderingen vil ud fra forsigtighedsprincippet føre til en konservativ vurdering af det ikke-målsatte vandløbs tilstand. Herefter er proceduren lig enten A eller B alt efter om vandområdet estimeres til at have god eller ikke-god tilstand for det enkelte stof.

E. Hvis vandområdet er et Natura 2000-område

Hvis myndigheden vurderer, at projektet kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt, skal der foretages en nærmere konsekvensvurdering af projektets virkninger på området under hensyn til bevaringsmålsætningen herfor.

Ved vurderingen af projektets påvirkning af Natura 2000-vandområdet er der særdeles strenge krav til beviset for, at der ikke er tale om skade. Denne vurdering er ekstra vanskelig som følge af usikkerhed om opgørelserne.

Viser vurderingen, at projektet vil skade områdets integritet, kan der ikke meddeles tilladelse. Der mangler i den sammenhæng en tydeliggørelse af synergien mellem vandområdeplaner og Natura-2000 planer. Vurderingen vil også skulle foretages for de virksomheder, som ikke direkte udleder til et Natura 2000 område, men hvor det vurderes, at udledningen alligevel kan tænkes at påvirke området. Der mangler i dag vejledning i, hvornår der skal foretages konsekvensvurdering af en udledning, som indirekte kan påvirke et Natura2000-område. Der er f.eks. ingen vejledende afstandskrav.

Forventede konsekvenser for forskellige brancher

Følgende brancher har i dag udledning af et eller flere af de 14 stoffer:

- Affaldsforbrændingsanlæg
- Kraftvarmeanlæg
- Shredderanlæg
- Mejerier
- Udvinning af protein/pektin
- Forarbejdning af jern og stål
- Kemisk industri
- Mineralindustri
- Deponier med direkte udledning af perkolat og eller afværgepumpet grundvand

For ovenstående brancher er det primært stofferne arsen, kobber, chrom, nikkel og zink, men enkelte anlæg har også krav til DEHP, Benz(a)pyren, fluoranthen samt TBT i dag jf. bilag A.

De fleste kraftvarmeanlæg og affaldsforbrændingsanlæg har implementeret den bedste rensning på spildevandet og kan ikke forventes at kunne rense bedre. På trods af rensning ofte ud over BAT, og at der efter regelsættet kan udpeges acceptable blandingszoner for opfyldelse af vandkvalitetskravene for vand, er der ansøgninger fra sådanne anlæg, hvor det er svært, i forhold til MKK for sediment og biota, at træffe afgørelse pga. det manglende administrationsgrundlag (beregningsmetoder og vurdering af væsentlighed af koncentrationsstigninger i sediment og biota) (fx Skærbækværket, Leca og Herningværket).

Der er kun ét større mejeri, som i dag har udlederkrav til tungmetaller. Virksomheden har indført rensning af tilsvarende rensegrad som på kraftværkerne og affaldsforbrændingsanlæggene. Der forventes at være flere anlæg, der først nu i forbindelse med kommende revurdering, skal have krav til tungmetaller. Dette kan medføre behov for implementering af bedre rensning. Dette vil dog ikke udelukkede være pga. de nye sedimentkvalitetskrav, men også som følge af de eksisterende vandkvalitetskrav. Det samme forventes at være gældende for den kemiske industri.

De resterende brancher med direkte udledning forventes at kunne implementere en bedre renseteknologi end i dag. Deponier med udsivning forventes ikke at kunne indføre bedre renseteknologier. Hvis udsivningen skal stoppe, skal deponiet fjernes.

Hovedparten af virksomhederne, der forarbejder jern og stål, udleder til vandløb, hvor der overordnet er ukendt tilstand for de berørte vandløb. Foreløbige undersøgelser af zink og kobber i vandmiljøet (DCE-rapport nr. 23) tyder på, at der er høje koncentrationer af de to stoffer i vandfasen og især for zink i sedimentet, hvorfor der er potentiel risiko for, at der vil kunne være manglende opfyldelse miljøkvalitetskrav for disse stoffer i flere vandløb.

Overordnet er erfaringen, at de fleste udledninger udleder et eller flere stoffer til et vandområde, hvor der vides eller estimeres, at der ikke er opfyldelse af kvalitetskravene i sediment og/eller biota i forvejen. Så selv med den nuværende bedste renseteknologi og på trods af, at der vil kunne udpeges acceptable blandingszoner for opfyldelse af vandkvalitetskravene, er det svært at træffe afgørelser om godkendelse, da betydningen af virksomhedens forureningsbidrag til sediment og/eller biota kan være vanskelig at opgøre præcist.

Udledninger med kommunal myndighed

I praksis skal de kommunale myndigheder fortage samme sagsbehandling og vurderinger, som beskrevet for de virksomhedsudledninger, hvor Miljøstyrelsen er myndighed. Kommunerne står derfor over for de samme udfordringer med hensyn til at sagsbehandle ansøgninger om direkte udledning som beskrevet i ovenstående afsnit.

Forventede konsekvenser for forskellige brancher

For de brancher, hvor kommunerne er myndighed, er det primært de fire tungmetaller og DEHP, som udledes til vandområderne, både vandområde med ikke-god tilstand og til vandområder, hvor tilstanden er ukendt.

Der er tale om følgende brancher; fødevarevirksomheder, lufthavn, affaldshåndtering, asfaltfabrikker, farve/lak-virksomheder og vaskepladser.

Det kan ikke afvises, at der også er virksomheder, der udleder PAH'er og blødgørere.

Miljøstyrelsen er ikke vidende om, hvilken rensning der er indført på de virksomheder, hvor kommunerne er myndighed. For at opnå denne viden er det nødvendigt at kende virksomhederne og indholdet af alle relevante miljøgodkendelser og § 28- tilladelser meddelt af kommunerne. Miljøstyrelsen kan derfor ikke vurdere, om det er muligt for virksomhederne at implementere bedre renseteknologi.

Forventede konsekvenser for virksomhederne

Miljøgodkendelse

Såfremt overholdelse af MKK for vand ikke samtidig sikrer tilstrækkelig beskyttelsesniveau for sediment og biota, vil nye MKK for sediment og biota generelt kunne få stor betydning for, om der kan træffes afgørelse og godkendelse.

Overordnet vil fastsættelse af nye MKK for sediment og biota generelt i sig selv være et forbedret administrationsgrundlag, med henblik på at træffe klare og tydelige afgørelser om miljøgodkendelser, men kræver at MKK fastsættes på et tilstrækkeligt sikkert grundlag, og at godkendelsesmyndigheden har tilstrækkelige administrationsgrundlag.

Hvis der så derudover udledes til at vandområde, hvor der ikke er god tilstand for det pågældende stof i enten sediment eller biota, skal der jf. §8 stk. 3 i BEK om indsatsprogrammer laves en betydelighedsvurdering af udledningens påvirkning af sediment og/eller biota. Her er det tilsvarende vanskeligt at vurdere præcist, hvornår en udlednings bidrag er betydelig.

Hvis den ansøgte udledning vurderes at ville være betydelig for vandområdets tilstand, skal der meddeles afslag på ansøgningen. På grund af det manglende de skitserede sammenhænge

bliver vurderingen af udledningens betydning for vandområdet foretaget på et fagligt mindre sikkert grundlag. Er der ikke tilstrækkelig viden til at kunne lave vurderingen efter § 8 stk. 3 i BEK om indsatsprogrammer, vil forsigtighedsprincippet skulle inddrages i vurderingen og der vil skulle meddeles afslag på ansøgningen. Miljøstyrelsen har en række konkrete ansøgninger om direkte udledning, hvor de skitserede manglende sammenhænge vanskeliggør, at der kan tages endelig stilling til, hvorvidt der er grundlag for at træffe afgørelse eller meddele afslag. Sagsbehandlingstiden er for flere af sagerne foreløbig over 2 år. En enkelt virksomhed har trukket deres ansøgning, da Miljøstyrelsen ikke

Commented [ML1]: Hvem siger det er på et konservativt grundlag? MKK er jo ikke defineret??

kunne tilkendegive, hvorvidt der var grundlag for at træffe afgørelse om miljøgodkendelse, og virksomheden har i stedet valgt en dyrere løsning og vil i stedet lede til rensningsanlæg.

I de tilfælde hvor MKK allerede er overskredet, og selv om den ansøgte udledning kun udgør en mindre del, er det Erhvervs vurdering, at der er tale om en forringelse af tilstanden i strid med Vandrammedirektivet, og der vil blive meddelt afslag på ansøgningen. Dette giver store udfordringer særligt i de tilfælde hvor implementering af BAT giver en samlet set mindre forurening (i luften), men en øget udledning i vandet. Erhverv har kort før sommerferien efterspurgt løsninger på denne problemstilling fra andre EU-lande og afventer svar, og Vandmiljø & Friluftsliv er arrangør af et Skandinavisk møde om industriudledninger og vandrammedirektivet, som er planlagt til at finde sted i uge 43, hvor et af formålene er at diskutere netop denne problemstilling.

Revurdering af eksisterende udledningstilladelse

Nye MKK for sediment og biota vil også kunne skærpe kravene i forbindelse med revurdering af eksisterende miljøgodkendelse tilsvarende som for en miljøgodkendelse. Som en del af revurderingsprocessen vil miljømyndigheden anmode virksomheden om at udarbejde en teknisk/økonomisk vurdering mhp. at nedbringe mængden af udledt stof. Virksomheden vil skulle redegøre for både forskellige tekniske løsningsmuligheder, herunder mulige renseteknologier samt for i stedet at lede spildevandet til kommunalt rensningsanlæg.

Hvis det teknisk er muligt at rense spildevandet, så udledningen vil være uden betydning for vandområdets tilstand og det samtidigt vurderes økonomisk proportionalt, vil der blive stillet udlederkrav, som forudsætter, at virksomheden skal etablere ny og forbedret rensning.

Vurderes udledningen at være betydelig for vandområdets tilstand og det ikke er teknisk muligt at etablere tilstrækkelig effektiv rensning, så vil det ikke være muligt at tillade fortsat udledning af spildevandet. Virksomheden vil skulle afsøge alternative løsninger som f.eks. at få en tilslutningstilladelse, opsamling af spildevandet og bortskafning via affaldsbehandler eller genanvendelse.

Hvor det ikke er teknisk muligt at nedbringe forureningen tilstrækkeligt, med mindre virksomheden lukker, må lukning vægtes op imod hvilken samfundsmæssig nytte virksomheden yder, sådan vurdering tillægges en proportionalitetsbetragtning.

Udsivning fra deponeringsanlæg er omfattet af bekendtgørelsen. Visse af anlæggene er meget gamle (visse ligger under Miljøstyrelsens tilsyn), men fortsat miljøbelastende og som en virksomhed i drift (efterbehandling). De kan først overgå til passiv tilstand, og dermed til regionen, ved acceptabel påvirkning. Man kan ved et nedgravet deponeringsanlæg ikke bare "lukke" for udledningen, da udsivningen sker fra hele deponiet. Der er i visse tilfælde hverken membran, perkolatopsamling eller andre miljøbeskyttende foranstaltninger. Der er således stoffer i affaldet, som udsiver og tekniske løsninger er ikke nærliggende og må forventes at være omkostningstunge for kommunerne eller andre ejere. En

opgravning og placering af affaldet på et nyt deponi kan være en udfordring for deponeringskapaciteten.

De skitserede sammenhænge gør det også i revurderingssituationen vanskeligt for myndigheden at træffe afgørelse.

Udledninger med kommunal myndighed

Der vil være samme konsekvenser for de udledninger, hvor kommunerne er myndighed, som der er beskrevet for virksomheder med Miljøstyrelsen som myndighed. Nye MKK for sediment og biota vil generelt skærpe kravene til at opnå miljøgodkendelse og tilladelse til direkte udledning samt ved revision af miljøgodkendelser og tilladelser, medmindre det fremgår af databladet, at overholdelse af MKK for vand også sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau af biota og sediment. Der vil også være risiko for, at kommunerne må meddele afslag på det ansøgte, eller ikke tillade fortsat udledning af spildevand.

Virksomhedernes handlemuligheder og estimerede omkostninger

De fleste virksomheder har allerede rensning som følge af enten BAT eller forureningsbegrænsningsprincippet. Vurderingen er derfor, at der i mange tilfælde ikke vil være billige løsninger tilstede – hvis overhovedet nogen, men at der vil skulle investeres betydelige beløb. I visse tilfælde, som ved udsivning fra deponier med reducerede krav, er der formentlig ingen tekniske løsningsmuligheder, påvirkningen fra fortidens handlinger må derfor accepteres.

I forbindelse med den konkrete sagsbehandling oplyser virksomhederne i deres ansøgning, om hvilke renseteknologi de ønsker at etablere, og hvilke koncentrationer de forventer at kunne rense ned til. Ud fra disse oplysninger vurderer miljømyndigheden, hvorvidt der kan meddeles miljøgodkendelse og i givet fald under hvilke vilkår.

En tilsvarende vurdering på baggrund af de nye MKK er imidlertid ikke mulig at foretage branchevis uden en meget detaljeret konkret sagsgennemgang af de enkelte virksomheder. F.eks. hvilken renseteknologi har virksomheden i dag? Hvis vandområdet er ukendt tilstand, skal der foretages en nærmere undersøgelse af sammenlignelige overvågningsdata og/eller anden faglig baggrundsviden for det forventede niveau i sediment/biota. Skal virksomheden anlægge et renselanlæg, vil det så i givet fald være muligt (f.eks. er der tilstrækkelig plads?). Vil det være forholdsvis enkelt eller være forbundet med store anlægsarbejder, at udnytte en tilslutningstilladelse? (skal der etableres en ny spildevandsledning?).

Miljøstyrelsen har i stedet identificeret nogle eksempler, der giver et indtryk af udgifterne ved tilslutning til kommunalt rensningsanlæg. Miljøstyrelsen har ikke oplysninger om omkostningerne ved etablering af forskellige typer renseteknologi.

Leca:

Virksomheden har ansøgt om miljøgodkendelse af udledning af spildevand fra røggaskondensering. Miljøstyrelsen har i forbindelse med sagsbehandlingen bedt Favrskov Kommune vurdere muligheden for at opnå tilslutningstilladelse. Virksomheden ligger uden for kloakopland og kommunen har oplyst, at der vil

skulle etableres en ny 6,5 km lang spildevandsledning og pumpestationer til en anslået pris på 10-12 mio. kr. Driften af ledning og pumpestationer anslås til 100-150.000 kr. om året. Dertil skal lægges en forøget drift på Hadsten Renseanlæg, som skal modtage spildevandet. Der vil skulle opkræves tilslutningsbidrag og eventuelt særbidrag for tilslutning til renseanlægget. Favrskov Kommune har tilkendegivet, at de store mængder relativt tyndt spildevand vil medføre en dårligere rensning af det øvrige spildevand, der ledes til renseanlægget.

Skærbækværket:

Skærbækværket leder p.t. ud via Fredericia Forsyningsselskab, men har ansøgt om tilladelse til direkte udledning. Skærbækværket forventes at kunne spare 3-4 mio. kr./år ved at lede direkte ud. Virksomheden har etableret et renseanlæg med omvendt osmose og efterfølgende ionbytning.

Anlægget renses specifikt metallerne, og som det fremgår af nedenstående tabel, så vil anlægget kunne overholde emissionskravudtrykt som middelkrav for alle relevante parametre lavere end eller inden for BAT-AEL

BAT AEL fra BREF for store fyringsanlæg (BAT 15, tabel 10.1) med tilhørende udkast til kommende emissionskrav				
Parameter	BAT-AEL	Forventede krav		
		Middelkrav	Maksimalt krav	
Chemical oxygen demand (COD) mg/l	60-150	-	-	
Total suspended solids (TSS) mg/l	10-30	10	-	
Metals and metalloids µg/l	As	10-50	2,5	20
	Cd	2-5	0,5	4
	Cr	10-50	3	12
	Cu	10-50	2,5	20
	Hg	0.2-3	0,037	0,4
	Ni	10-50	3	12
	Pb	10-20	0,5	4
	Zn	50-200	25	200

Virksomheden har ikke oplyst pris for etablering af renseanlægget. I forbindelse med en anden sag (Herningværket, dvs. også ejet af Ørsted), har Miljøstyrelsen efterspurgt oplysninger om udgifter til etablering af tilsvarende rensning. Ørsted har ikke ønsket at oplyse om prisen.

Herningværket:

Herningværket søgte oprindeligt om udledningstilladelse til røggaskondensat til et mindre vandløb. Herningværket endte med at trække deres ansøgning og koble sig på den offentlige spildevandsledning. Herning Kommune havde inden da redegjort for, at etablering af denne rørledning ville koste forsyningen omkring 5. mio. kr. Herningværket redegjorde for, at de ville have en udgift på 1,4-1,8 mio. kr./år til afledning af 135.000 m³ vand. De kunne ikke tilsvarende spare udgifter til spildevandsrensningen, da vandet primært blev genanvendt i kedelsystemet, og det kun var det overskydende, som skulle afledes, vandet skulle derfor fortsat renses.

Udledninger med kommunal myndighed

Det er ikke muligt for Miljøstyrelsen at estimere hverken handlemuligheder eller omkostningerne for de virksomheder og udledninger, hvor kommunerne er myndighed. Problemstillingen er som beskrevet for de udledninger, hvor Miljøstyrelsen er myndighed, at det vil kræve viden, som kun kan opnås ved konkret kendskab til de enkelte virksomheder og udledninger. En viden som alene ligger hos myndigheden. Som det også gør sig gældende for de udledninger, hvor Miljøstyrelsen er myndighed, vil det være virksomhederne som ved, hvordan det er muligt at forbedre rensningen af spildevandsstrømmen. Typisk involverer virksomhederne både rådgiver og leverandøren af det påtænkte renseanlæg. Der kan være tale om, at renseteknologien tilpasset til den pågældende virksomhed.

Konklusion

Miljøstyrelsen er myndighed for 76 virksomheder med direkte udledning og 28 deponier med reducerede krav med udsivning. Kortlægningen har vist, at 42 virksomheder udleder et eller flere af de 14 stoffer. Det er primært tungmetallerne og enkelte PAH'er, DEHP og TBT. De fleste af de 14 stoffer forventes at udsive fra de 7 deponier med reducerede krav, hvor der er deponeret meget blandet affald.

Flertallet af virksomheder (22 stk.) og deponier (21 stk.) med reducerede krav leder ud til vandområder med forventet ikke-god tilstand. Kun et enkelt deponi udleder til et vandområde med forventet god tilstand. Resten, hhv. 20 virksomheder og 6 deponier med reducerede krav, udleder til vandområde med ukendt tilstand.

Hvis det antages, at det for de aktuelle stoffer i bekendtgørelsen bliver angivet, at overholdelse af miljøkvalitetskravet for vand også vil sikre et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau af biota og sediment, vil nye miljøkvalitetskrav for sediment og biota som udgangspunkt ikke medføre ændringer i forhold til den nuværende sagsbehandling, hvor miljøkvalitetskrav alene er fastsat for vand. Dette under forudsætning af, at vandkvalitetskrav ikke skærpes.

Hvis der ikke bliver denne sammenhæng mellem vandkvalitetskrav og sediment-/biotakvalitetskrav, så vil det vanskeliggøre sagsbehandlingen. F.eks. ved omregning af, hvorvidt en stigning i vandkoncentration vil medføre stigning i sedimentet og biota, samt om denne stigning vil være væsentlig. Det gør det samtidigt vanskeligt at vurdere konsekvenserne af de foreslåede miljøkvalitetskrav for sediment og biota. Både i forhold til revurdering af miljøgodkendelse for virksomheder med eksisterende udledning, samt i forbindelse med ansøgning om miljøgodkendelse af nye projekter/virksomheder samt deponiers anmodning om overgang til passiv tilstand.

Det er Miljøstyrelsens forventning på baggrund af igangværende sager, at nye miljøkvalitetskrav for sediment og biota vil kunne føre til skærpede vilkår og som yderste konsekvens afslag på ansøgninger om miljøgodkendelse eller ophævelse af eksisterende udledningstilladelse.

Udledninger med kommunal myndighed

Kommunerne er myndighed for 52 virksomheder med direkte udledning og for 51 udledninger fra afværgboringer og vandindvindinger. 13 virksomheder udleder til vandområde med ikke-god tilstand. For de øvrige 39 virksomheder og 51 udledninger fra afværgboringer og vandindvindinger kendes vandområdets tilstand ikke. Miljøstyrelsen har i den videre kortlægning fokuseret på de virksomheder, som udleder til vandområde med ikke-god tilstand. Kortlægningen har vist, at fire af disse virksomheder udleder et eller flere af de 14 stoffer. Miljøstyrelsen har endvidere vurderet, at det er sandsynligt, at yderligere 17 virksomheder udleder et eller flere af de 14 stoffer. Det er, som også for de virksomheder hvor Miljøstyrelsen er myndighed, primært tungmetallerne og enkelte PAH'er og DEHP.

Langt de fleste af de udledninger, hvor kommunerne er myndighed, sker til vandområde hvor tilstanden er ukendt pga. manglende data for sediment.

Der gælder samme problemstilling for de kommunale udledninger, som for de udledninger, hvor Miljøstyrelsen er myndighed. Hvis der ikke bliver denne sammenhæng mellem vandkvalitetskrav og sediment-/biotakvalitetskrav, så vil det manglende administrationsgrundlag vanskeliggøre sagsbehandlingen.

Det skal endvidere bemærkes, at halvdelen af udledningerne er afværgboringer og lignende, hvor det må formodes, at der ikke som for virksomhedsudledningerne er samme mulighed for at indføre forbedret rensningsteknologi.